

Sygn. akt IV Cz 13/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski (spr.)

Sędziowie SO: Dorota Curzydło, Elżbieta Jaroszewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...)w G.

z udziałem M. P., J. O. (1), J. O. (2), D. A., M. Ż., G. S., W. Ż., T. Ż., U. C., P. C., K. O. (1), K. O. (2) i I. O.

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt IX Ns 657/10

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. oddalić wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt IV Cz 13/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku umorzył postępowanie w sprawie z wniosku (...)w G. o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym C. R.. W uzasadnieniu wskazał, iż postępowanie zawieszono w dniu 6 sierpnia 2012 roku na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., wobec braku skutecznego wniosku o podjęcie go złożonego w terminie 1 roku, podlegało umorzeniu w oparciu o art. 182 § 1 k.p.c. Sąd I instancji stanął tym samym na stanowisku, iż jedynie skuteczny wniosek o podjęcie zawieszono postępowania przerywa bieg terminu, którego upływ – zgodnie z art. 182 § 1 k.p.c. – skutkuje umorzeniem.

Wnioskodawca (...) w G. zaskarżyła powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego uchylenia i zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżonemu postanowieniu zarzucił rażące naruszenie art. 182 § 1 k.p.c. w zw. z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że w rozpoznawanej sprawie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy było ustalenie, czy bieg terminu wyrażonego w art. 182 § 1 k.p.c. przerywa każdy wniosek o podjęcie zawieszonoego zgodnie z art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c. postępowania, czy jedynie taki wniosek, który okazał się skuteczny.

W myśl art. 182 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., Sąd umarza postępowanie zawieszono na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jak również z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uzasadnieniu postanowienia z dnia 21 października 2010 roku (sygn. IV CSK 122/10 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Legalis), nie jest prawidłowe założenie, że wniosek o podjęcie postępowania powinien łączyć się z usunięciem przeszkody procesowej, która legła u podstaw postanowienia o zawieszeniu postępowania. Założenie takie nie może być uznane za prawidłowe, ponieważ prowadzi do nieuprawnionej rozszerzającej wykładni art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. Z dyspozycji tego przepisu w sposób jednoznaczny wynika, że obligatoryjne umorzenie postępowania, uprzednio zawieszonoego z którejkolwiek przyczyny wskazanej w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c., następuje w sytuacji, w której wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku, a poprzednio w ciągu lat trzech, od daty postanowienia o zawieszeniu. Ustawodawca nie wymaga przy tym, by wniosek o podjęcie postępowania był wnioskiem skutecznym, gdyż jako przyczyny umorzenia zawieszonoego postępowania wskazuje jedynie brak wniosku o jego podjęcie i upływ czasu.

Sąd II instancji w pełni podzielił powyższe stanowisko uznając, iż złożony przez wnioskodawcę w dniu 8 stycznia 2013 roku wniosek o podjęcie zawieszonoego postępowania (k. 265), mimo iż nie został przez Sąd Rejonowy uwzględniony (k. 285-286), to jednak przerwał bieg terminu wyrażonoego w art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. Tym samym umorzenie postępowania w datce wydania skarżonoego postanowienia w oparciu o przepis art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. okazało się niedopuszczalne.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżono postanowienie (punkt 1 sentencji).

Zgodnie z dyspozycją art. 108 § 1 k.p.c., Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, jednakże postanowienie w niniejszej sprawie jest postanowieniem li tylko incydentalnym, nie kończącym sprawy w instancji. Z tego też względu należało uznać żądanie przyznania kosztów postępowania zażaleniowego za przedwczesne, a w konsekwencji podlegające oddaleniu (punkt 2 sentencji).